

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej WNS

Kierunek:

Dziennikarstwo i komunikacja społeczna

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

**Współczesne media na świecie
(Contemporary Media in the World)**

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot kierunkowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok II, semestr zimowy

Wymiar:

wykład: 30 godz.;

Punkty ECTS:

wykład: 3;

Forma zaliczenia:

wykład: egzamin;

Prowadzący:

wykład: dr Jakub Żurawski;

Koordinator sylabusu:

dr Jakub Żurawski

Sylabus dostępny w ramach:

- [Współczesne media na świecie](#) [na kierunku:] [Dziennikarstwo i komunikacja społeczna](#) (Diks), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, II rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:30h/e/3ECTS]: dr Jakub Żurawski;
- [Współczesne media na świecie](#) [na kierunku:] [Dziennikarstwo i komunikacja społeczna](#) (Diks), studia pierwszego stopnia (licencjackie), niestacjonarne, II rok, semestr zimowy
 - [prowadzący wykład:20h/e/3ECTS]: dr Jakub Żurawski;

Wymagania wstępne:

-

Cele:

Kurs „Współczesne media na świecie” obejmie omówienie problematyki środków masowego komunikowania, tj. prasy drukowanej, radiofonii oraz telewizji w wybranych krajach. Celem kursu jest zapoznanie studentów z kształtem współczesnych systemów medialnych, ich charakterystyką, rozwiązaniami w dziedzinie mediów publicznych oraz najważniejszymi (w odniesieniu do każdego z omawianych państw) instytucjami medialnymi, tytułami prasowymi, rozgłośniami radiowymi i stacjami telewizyjnymi. Każde zajęcia dotyczyć będą innego kraju, co umożliwić ma kompleksowe i spójne omówienie współczesnych środków przekazu w każdym z nich.

Na wstępie przedstawione zostanie zagadnienie narzędzi komunikowania międzynarodowego. Oznacza to omówienie najważniejszych, międzynarodowych instytucji związanych z mediami masowymi: światowych agencji informacyjnych, międzynarodowych rozgłośni radiowych oraz globalnych sieci telewizyjnych, jak również omówienie zjawiska łączności satelitarnej. W dalszej kolejności poruszona zostanie tematyka systemów mediów publicznych, jak i najważniejszych mediów prywatnych (komercyjnych) w wybranych państwach. Będą to kolejno: Stany Zjednoczone, Kanada, Wielka Brytania, Niemcy, Rosja, Francja, Włochy, Hiszpania, Szwecja, Norwegia, Irlandia, Japonia i inne (na osobnych zajęciach: Chiny, Ukraina, Litwa). Jedne z zajęć poświęcone zostaną także problematyce cyfryzacji mediów w Europie i zmianom, jakie dla mediów masowych niesie ze sobą rozpowszechnianie Internetu.

W wyniku ukończenia kursu „Współczesne media na świecie” studenci zdobędą wiedzę dotyczącą rynków medialnych w krajach będących tematami wykładów. Ponadto będą oni potrafili opisać i scharakteryzować media działające w poszczególnych państwach, w tym najważniejsze tytuły prasowe, stacje radiowe i telewizyjne. Prócz tego, studenci nabędą wiedzę umożliwiającą im dokonanie porównania funkcjonowania w wybranych krajach mediów publicznych oraz dotyczących tychże mediów rozwiązań systemowych (instytucji kontrolnych, zadań mediów publicznych, uzależnienia mediów publicznych od władzy etc.).

Treści kształcenia:

Przedmiot poświęcony jest omówieniu problematyki systemów i rynków medialnych w wybranych państwach. Podstawowe poruszane zagadnienia obejmą: media publiczne, rynki prasy drukowanej, rynki telewizji komercyjnych, instytucje kontrolne i regulacyjne dla rynku mediów elektronicznych, specyficzne cechy wybranych systemów medialnych, typologię systemów medialnych, podstawowe pojęcia. 1.

Podstawowe pojęcia i kategorie w problematyce systemów medialnych; typologia systemów medialnych Hallina i Manciniego

2. Instytucje i technologie komunikowania międzynarodowego

- a. Łączność satelitarna.
- b. Światowe agencje informacyjne (AP, Reuters, AFP...).
- c. Globalne sieci telewizyjne (CNN, BBC World TV, News Corp...).
- d. Międzynarodowe rozgłośnie radiowe.

3. Media w USA.

- a. Media publiczne w USA.
- b. Prasa drukowana w USA.
- c. Radiofonia w USA.
- d. Stacje telewizyjne w USA.

4. Media w Kanadzie.

- a. Media publiczne w Kanadzie.
- b. Kanadyjska prasa drukowana.

- c. Kanadyjskie rozgłoszenie radiowe.
- d. Kanadyjskie stacje telewizyjne.
- 5. Media w Wielkiej Brytanii.
 - a. Media publiczne Wielkiej Brytanii.
 - b. Brytyjska prasa drukowana.
 - c. Brytyjskie rozgłoszenie radiowe.
 - d. Brytyjskie stacje telewizyjne.
- 6. Media w Niemczech.
 - a. Media publiczne w Niemczech.
 - b. Niemiecka prasa drukowana.
 - c. Niemieckie rozgłoszenie radiowe.
 - d. Niemieckie stacje telewizyjne.
- 7. Media w Rosji:
 - a. Media publiczne w Rosji.
 - b. Rosyjska prasa drukowana.
 - c. Rosyjskie rozgłoszenie radiowe.
 - d. Rosyjskie stacje telewizyjne.
- 8. Media we Francji.
 - a. Media publiczne we Francji.
 - b. Francuska prasa drukowana.
 - c. Francuskie rozgłoszenie radiowe.
 - d. Francuskie stacje telewizyjne.
- 9. Media we Włoszech.
 - a. Media publiczne we Włoszech.
 - b. Włoska prasa drukowana.
 - c. Włoskie rozgłoszenie radiowe.
 - d. Włoskie stacje telewizyjne.
 - e. Media watykańskie.
- 10. Media w Hiszpanii.
 - a. Media publiczne w Hiszpanii.
 - b. Hiszpańska prasa drukowana.
 - c. Hiszpańskie rozgłoszenie radiowe.
 - d. Hiszpańskie stacje telewizyjne.
- 11. Media w Skandynawii - część 1 - Szwecja.
 - a. Media publiczne w Szwecji.
 - b. Szwedzka prasa drukowana.
 - c. Szwedzka radiofonia.
 - d. Szwedzkie stacje telewizyjne.
- 12. Media w Skandynawii - część 2 - Norwegia.
 - a. Media publiczne w Norwegii.
 - b. Norweska prasa drukowana.
 - c. Norweskie rozgłoszenie radiowe.
 - d. Norweskie stacje telewizyjne.
- 13. Media w Japonii.
 - a. Media publiczne w Japonii.
 - b. Japońska prasa drukowana.

- c. Japońskie rozgłośnie radiowe.
- d. Japońskie stacje telewizyjne. 1. Podstawowe pojęcia i kategorie w problematyce systemów medialnych; typologia systemów medialnych Hallina i Manciniego
- 2. Instytucje i technologie komunikowania międzynarodowego
 - a. Łączność satelitarna.
 - b. Światowe agencje informacyjne (AP, Reuters, AFP...).
 - c. Globalne sieci telewizyjne (CNN, BBC World TV, News Corp...).
 - d. Międzynarodowe rozgłośnie radiowe.
- 3. Media w USA.
 - a. Media publiczne w USA.
 - b. Prasa drukowana w USA.
 - c. Radiofonia w USA.
 - d. Stacje telewizyjne w USA.
- 4. Media w Kanadzie.
 - a. Media publiczne w Kanadzie.
 - b. Kanadyjska prasa drukowana.
 - c. Kanadyjskie rozgłośnie radiowe.
 - d. Kanadyjskie stacje telewizyjne.
- 5. Media w Wielkiej Brytanii.
 - a. Media publiczne Wielkiej Brytanii.
 - b. Brytyjska prasa drukowana.
 - c. Brytyjskie rozgłośnie radiowe.
 - d. Brytyjskie stacje telewizyjne.
- 6. Media w Niemczech.
 - a. Media publiczne w Niemczech.
 - b. Niemiecka prasa drukowana.
 - c. Niemieckie rozgłośnie radiowe.
 - d. Niemieckie stacje telewizyjne.
- 7. Media w Rosji:
 - a. Media publiczne w Rosji.
 - b. Rosyjska prasa drukowana.
 - c. Rosyjskie rozgłośnie radiowe.
 - d. Rosyjskie stacje telewizyjne.
- 8. Media we Francji.
 - a. Media publiczne we Francji.
 - b. Francuska prasa drukowana.
 - c. Francuskie rozgłośnie radiowe.
 - d. Francuskie stacje telewizyjne.
- 9. Media we Włoszech.
 - a. Media publiczne we Włoszech.
 - b. Włoska prasa drukowana.
 - c. Włoskie rozgłośnie radiowe.
 - d. Włoskie stacje telewizyjne.
 - e. Media watykańskie.
- 10. Media w Hiszpanii.
 - a. Media publiczne w Hiszpanii.

- b. Hiszpańska prasa drukowana.
- c. Hiszpańskie rozgłośnie radiowe.
- d. Hiszpańskie stacje telewizyjne.
- 11. Media w Skandynawii - część 1 - Szwecja.
 - a. Media publiczne w Szwecji.
 - b. Szwedzka prasa drukowana.
 - c. Szwedzka radiofonia.
 - d. Szwedzkie stacje telewizyjne.
- 12. Media w Skandynawii - część 2 - Norwegia.
 - a. Media publiczne w Norwegii.
 - b. Norweska prasa drukowana.
 - c. Norweskie rozgłośnie radiowe.
 - d. Norweskie stacje telewizyjne.
- 13. Media w Japonii.
 - a. Media publiczne w Japonii.
 - b. Japońska prasa drukowana.
 - c. Japońskie rozgłośnie radiowe.
 - d. Japońskie stacje telewizyjne.
- 14. Media w wybranych innych krajach.
 - a. Media w Chinach.
 - b. Media na Ukrainie.
 - c. Media na Litwie.
- 15. Media w Europie a cyfryzacja i Internet.
 - a. Internet.
 - b. Prasa a internet.

Efekty kształcenia:

[W odniesieniu do matrycy pokrywalności efektów kierunkowych]

Wiedza.

1. Student potrafi wskazać kluczowe cechy wybranych systemów medialnych w ich aspekcie prawnym oraz samoregulacyjnym.
2. Student potrafi scharakteryzować funkcjonowanie mediów w wybranych państwach: opisać ich elementy, podstawy działania, segmenty mediów, wskazać specyficzne właściwości danego systemu.

Umiejętności.

1. Student potrafi objaśnić cechy wybranych systemów medialnych (np. kwestię regulacji rynku mediów, poziomu rozwoju segmentów mediów, poziomu czytelnictwa, zjawiska koncentracji mediów etc.) w odniesieniu do specyfiki kulturowej, gospodarczej i historycznej danego państwa.

Kompetencje kierunkowe - wiedza.

1. Student wykazuje znajomość kluczowej terminologii i potrafi prawidłowo posługiwać się podstawowymi dla przedmiotu pojęciami.
2. Student potrafi wskazać kluczowe cechy wybranych systemów medialnych w ich aspekcie prawnym oraz wskazać, w jaki sposób przyjęty model systemu gospodarczego wpływa na kształt systemu medialnego danego państwa (np. małe znaczenie mediów publicznych, siła zjawiska koncentracji mediów).

etc.).

Metody i narzędzia dydaktyczne:

Wykład.

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:

Egzamin.

Lektury podstawowe:

Bibliografia:

Adamowski J. (red.), Wybrane zagraniczne systemy medialne, Warszawa 2008.

Adamowski J., Czwarty stan: media masowe w pejzażu społecznym Wielkiej Brytanii, 2006 (wybrane rozdziały).

Adamowski J., Środki masowej informacji Kanady, Warszawa 1997 (wybrane rozdziały).

Bykow A., Rozwój rosyjskich środków masowego komunikowania na tle światowych tendencji, [w:]

Oniszczyk Z., Gierula M. (red.), Mało znane systemy medialne, Sosnowiec 2007.

Głowacki A., Stępień-Kuczyńska A. (red.), Rosja Putina: leksykon, Łódź 2004 (wybrany rozdział).

Golka B., System medialny Francji, Warszawa 2001 (wybrane rozdziały).

Golka B., System medialny Stanów Zjednoczonych, Warszawa 2004 (wybrane rozdziały).

Jaskiernia A., Publiczne media elektroniczne w Europie, Warszawa 2006 (wybrane rozdziały).

Kaczmarczyk M., System medialny Irlandii, [w:] Oniszczyk Z., Gierula M. (red.), Mało znane systemy medialne, Sosnowiec 2007.

Kozub-Kulik K., System medialny Republiki Włoskiej, [w:] Oniszczyk Z., Gierula M. (red.), Mało znane systemy medialne, Sosnowiec 2007.

Olędzki J., Komunikowanie w świecie, Warszawa 2001 (wybrane rozdziały).

Ozaist I., Internet w Chinach, praca magisterska, nieopublikowana, UJ Kraków 2008.

Ratajczak M., Boluk W., System medialny niepodległej Ukrainy, [w:] Oniszczyk Z., Gierula M. (red.), Mało znane systemy medialne, Sosnowiec 2007.

Sajna R., Media hiszpańskie: od „Gazety Madryckiej” do latynoskiej teleSUR, Toruń 2006 (wybrane rozdziały).

Szostak P., System medialny Litwy, [w:] Oniszczyk Z., Gierula M. (red.), Mało znane systemy medialne, Sosnowiec 2007.

Szostak P., Środki masowego komunikowania na przykładzie systemów medialnych Szwecji i Norwegii, [w:] Oniszczyk Z., Gierula M. (red.), Mało znane systemy medialne, Sosnowiec 2007.

Williams K., Media w Europie, Warszawa 2008 (wybrane rozdziały).

Witryny www:

<http://www.chinatoday.com/med/a.htm>

<http://www.ejc.net/resources/>

<http://www.japan-guide.com/e/e632.html>

http://www.vatican.va/news_services/index.htm

Ostbye H., The Norwegian media landscape, www.ejc.nl/jr/emland/norway.html

Weibull L., The Swedish media landscape, www.ejc.nl/jr/emland/sveden.html

Lektury uzupełniające:

Adamowski J., Narodziny czwartej władzy: geneza i rozwój brytyjskiego systemu medialnego, Warszawa 2005.

Hallin D. C., Mancini P., Systemy medialne: trzy modele mediów i polityki w ujęciu porównawczym, Kraków 2007.

Konarska K., System mediów elektronicznych w Wielkiej Brytanii, Toruń 2007.

Pisarek W. (red.), Słownik terminologii medialnej, Kraków 2006.

Skrzypczak J. (red.), Popularna encyklopedia mass mediów, Poznań 1999.

Uwagi: